

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Animnapu't Anim

Paglilinaw sa Propesiya: Ang Rebolusyong Pranses, ang Rusya ni Putin, at ang Sigalot sa Ukrayna

Jeff Pippenger
2024-03-29

Sa pagsisimula nating isaalang-alang ang tipolohikal na paglalarawan ng panahon ng wakas noong 1989, sa pamamagitan ng makapropetikang kasaysayan ng talatang sampu, kinakailangang bumalik muna tayo sa kasaysayan ng ikatlong salinlahi ng kapwa mga sungay ng hayop na mula sa lupa. Noong 1913, sinimulan ng sungay ng Republikanismo ng hayop na mula sa lupa ang salinlahi nito ng pakikipagkompromiso sa globalistang sistemang pagbabangko, at noong 1919, sinimulan naman ng sungay ng tunay na Protestantismo ang salinlahi nito ng pakikipagkompromiso sa mga teologo ng apostatang Protestantismo at gayundin sa American Medical Association, nang isinuko nito ang akreditasyon ng sistemang pang-edukasyon nito sa sanlibutan. Kapwa mga sungay ay nagsimula ng isang kompromisadong ugnayan sa sanlibutan na magbabago sa direksiyon ng kani-kanilang mensahe mula sa panahong iyon pasulong.

Sa kasaysayang iyon, ang panimulang punto para sa hari ng hilaga at sa hari ng timog ng mga huling araw ay umabot din sa isang mahalagang punto ng pagbabago. Naganap ang Himala ng Fatima noong Oktubre 13, 1917, sa Fatima, Portugal. Ito ang naging kasukdulan ng isang serye ng mga aparisyon ni Maria na nasaksihan ng tatlong batang pastol: si Lucia dos Santos at ang kanyang mga pinsan na sina Francisco at Jacinta Marto. Ayon sa mga salaysay na ibinigay ng mga bata, ang Mahal na Birheng Maria, na kinilala bilang Mahal na Ina ng Fatima, ay nagpakita sa kanila tuwing ika-13 araw ng bawat buwan mula Mayo hanggang Oktubre 1917.

Sa huling pagpapakita noong Oktubre 13, 1917, sampu-sampung libong katao ang nagtipon sa Cova da Iria, malapit sa Fatima, na umaasang masaksihan ang isang himala gaya ng inihula ng mga bata. Ayon sa mga saksi, ang araw ay waring nagpalit-palit ng kulay, umikot, at sumayaw sa himpapawid. Ang pangyayaring ito ay nakilala bilang Himala ng Araw o Himala ng Fatima.

Ang Himala ng Fátima ay isang mahalagang pangyayari sa kasaysayan at debosyong Katoliko, at sa paglipas ng mga taon ay naging paksa ng maraming pag-aaral, pagtatalo, at relihiyosong pagpapakahulugan. Ang mga pangyayari sa Fátima ay nagkaroon ng pangmatagalang epekto sa kabanalang popular, sa Debosyong Marian, at sa pagpapakahulugan ng mga temang apokaliptiko sa loob ng Simbahang Katolika.

Naganap ang Rebolusyong Bolshevik sa Rusya noong Nobyembre 7, 1917, nang ang mga puwersang Bolshevik, na pinamunuan ni Vladimir Lenin at ng Partido Bolshevik, ay sinakop ang mahahalagang gusali ng pamahalaan at ang imprastruktura sa Petrograd (na ngayo'y Saint Petersburg). Ang pangyayaring ito ang nagmarka sa kulminasyon ng Rebolusyong Ruso ng 1917, na nagsimula sa Rebolusyong Pebrero sa unang bahagi ng taon, na siyang nagbunsod sa

pag-abdika ni Tsar Nicholas II at sa pagtatatag ng isang pansamantalang pamahalaan.

Sa panahon ng Rebolusyon, matagumpay na napatalsik ng mga Bolshevik ang pansamantalang pamahalaan at naitatag nila ang kapangyarihang Sobyet sa Rusya. Ipinahayag ng mga Bolshevik ang pagtatatag ng isang estadong sosyalista at sinimulan nilang ipatupad ang kanilang rebolusyonaryong programa, kabilang ang nasyunalisasyon ng industriya, muling pamamahagi ng lupa, at pag-alis ng Rusya mula sa Unang Digmaang Pandaigdig. Ang Rebolusyong Oktubre ay sa bandang huli'y humantong sa pagkakatatag ng Unyong Sobyet at nagbunga ng malalim at malawakang mga kahihinatnan para sa Rusya at sa daigdig, na humubog sa daloy ng kasaysayan ng ika-20 siglo.

Inilalarawan ni Jesus ang wakas sa pamamagitan ng pasimula, at upang lubos na maunawaan ang hari sa hilaga at ang hari sa timog ng mga huling araw, kinakailangang maunawaan ang kanilang mga pasimula. Ang mga literal na hari sa timog at sa hilaga na tinutukoy sa kabanata labing-isa ng Daniel ay ipinakahulugan bilang ang kapangyarihang naghahari sa literal na teritoryo ng Egipto bilang ang hari sa timog, at ang kapangyarihang naghahari sa literal na heograpikong pook na nauugnay sa Babilonya bilang ang hari sa hilaga.

Ang literal na propesiya ay lumipat tungo sa espirituwal na propesiya sa panahon ng krus, nang ang sinaunang literal na Israel ay lumilipat tungo sa makabagong espirituwal na Israel. Ang literal na paganong Roma ay yumanig at yumapak sa literal na Jerusalem sa loob ng tatlo at kalahating literal na taon mula 67 AD hanggang 70 AD, at ang espirituwal na papal na Roma ay yumapak sa espirituwal na Jerusalem sa loob ng tatlo at kalahating espirituwal na taon.

Ang Babilonyang espirituwal ay itinutukoy sa Apocalipsis kabanata labing-pito bilang ang patutot na nakikiapid sa mga hari sa lupa. Ang Egiptong espirituwal ay itinutukoy sa Apocalipsis kabanata labing-isa bilang ang ateistikong Pransiya. Ang makabagong pagpapakita ng espirituwal na hari sa hilagaan—na tumanggap ng nakamamatay na sugat sa panahon ng kawakasan noong 1798 at pagkatapos ay gumanti laban sa makabagong pagpapakita ng espirituwal na hari sa timugan sa panahon ng kawakasan noong 1989—at ang makabagong pagpapakita ng espirituwal na hari sa timugan ay kapuwa kinakatawan sa talata 40 ng Daniel 11. Ang dalawang kapangyarihan ay may pinagmulan ng kanilang huling-panahong pagpapakita sa saklaw ng mga taong 1917 hanggang 1918, na siya ring saklaw ng panahon ng henerasyon ng kompromiso para sa kapuwa sungay ng halimaw mula sa lupa. Ang mga simulang iyon ay dapat kilalanin upang mailapat nang wasto ang mga katapusan. Ang pinagmulan ng mga huling-panahong hari sa hilagaan at sa timugan ay kapuwa nagsimula sa Rebolusyong Pranses.

Noong ikalabing-anim na siglo, ang Repormasyon, na inihaharap sa sambayanan ang bukas na Biblia, ay nagsikap na makapasok sa lahat ng mga bansa ng Europa. May ilang bansa na tinanggap ito nang may kagalakan, bilang isang sugo ng Langit. Sa ibang lupain, ang kapapahan ay sa malaking lawak nagtagumpay na hadlangan ang pagpasok nito; at ang liwanag ng kaalaman sa Biblia, kalakip ang mga impluwensiyang nakapagpapataas nito, ay halos lubos na napigil na makapasok. Sa isang bansa, bagaman ang liwanag ay nakapasok, hindi ito naunawaan ng kadiliman. Sa loob ng mga dantaon, naglaban ang katotohanan at kamalian para sa pangigingibabaw. Sa wakas, nagtagumpay ang kasamaan, at ang katotohanan

ng Langit ay itinaboy. "Ito ang kahatulan, na ang liwanag ay naparito sa sanlibutan, at inibig ng mga tao ang kadiliman kaysa sa liwanag." Juan 3:19. Ang bansa ay iniwang anihin ang mga bunga ng landas na pinili nito. Ang pagpipigil ng Espiritu ng Diyos ay inalis mula sa bayang humamak sa kaloob ng Kanyang biyaya. Pinahintulatang umabot sa kaganapan ang kasamaan. At nasaksihan ng buong daigdig ang bunga ng sinadyang pagtangga sa liwanag.

Ang digmaan laban sa Bibliya, na isinulong sa loob ng napakaraming siglo sa Pransiya, ay nagkaroon ng kasukdulan sa mga pangyayari ng Rebolusyon. Ang kakila-kilabot na pagsiklab na iyon ay walang iba kundi ang likas na bunga ng pagsupil ni Roma sa Banal na Kasulatan. Ipinamalas nito ang pinakamatingkad na halimbawa na nasaksihan kailanman ng daigdig ng pagsasakatuparan ng patakaran ng papasiya—isang paglalarawan ng mga bungang pinatunguhan, sa loob ng mahigit sa isang libong taon, ng katuruan ng Simbahang Romano.

"Ang pagsupil sa Banal na Kasulatan sa kapanahunan ng kataas-taasang pamamayani ng papasiya ay inihula ng mga propeta; at itinuturo rin ng Tagapahayag ang kakila-kilabot na mga bungang sasapit, lalo na sa Pransiya, dahil sa pamamayani ng 'tao ng kasalanan'." Ang Dakilang Tunggalian, 265, 266.

Ang Rebolusyong Pranses ay ibinunga ng pagsupil sa mga Kasulatan “sa panahon ng pangingibabaw ng kapapahan.” Ang pagsilang ng ateismo, na magiging pangunahing kaaway ng kapapahan, ay idinulot ng kapapahan mismo. Naganap ang Rebolusyong Pranses mula 1789 hanggang 1799, ngunit ang maka-ateistang rebolusyonaryong diwa na nagsimula sa Pransiya ay patuloy na lumaganap sa buong Europa at sa ibayong dako. Isang daan at labingwalong taon matapos ang pagtatapos ng rebolusyon sa Pransiya, nagsimula ang Rebolusyong Ruso sa Rusya. Ang rebolusyon ng ateismo na nagsimula sa Pransiya ay nagtapos sa Rusya, at noong 1917 ang Rusya ay naging makahulang kinatawan ng bansang sinasagisag ng ateismo ng Ehipto. Ang kapangyarihan ng dragon na inilarawan bilang hari ng timog ay lumipat mula sa Pransiya patungo sa Rusya.

Ang rebolusyon sa Pransiya ay ipinakakatawan, sa larangang pampolitika at pampropetiko, ni Napoleon Bonaparte, at sa ganyang diwa, si Napoleon ay kumakatawan sa unang pinuno ng isang bansang naitatag sa isang rebolusyong idinulot ng ateismo ng Ehipto. Ang narsisismo ni Napoleon ay angkop na inuulit ng narsisismo ni Putin.

Lubos na batid ni Napoleon ang kapangyarihan ng imahen at ng propaganda, gaya rin ni Putin, na dating opisyal ng KGB. Ang KGB ay dalubhasa sa propaganda. Ginamit ni Napoleon ang sining ng pagreretrato bilang paraan ng pagpapamalas sa publiko ng kaniyang awtoridad, kapangyarihan, at wangis ng pamumuno. Nagpagawa siya ng mga retrato sa ilan sa pinakabantog na mga pintor ng kaniyang kapanahunan, kabilang sina Jacques-Louis David, Antoine-Jean Gros, at Jean-Auguste-Dominique Ingres, at iba pa.

Ang mga larawang-anyo na ito ay naglalarawan kay Napoleon sa iba't ibang ayos at tagpuan, mula sa mga opisyal na larawang pang-estado hanggang sa higit na hindi pormal na mga tagpo. Nagsilbi ang mga ito hindi lamang bilang mga pansariling alaala para kay Napoleon mismo kundi bilang mga kasangkapan din sa pagpapalaganap ng kaniyang imahe at impluwensiya, kapwa sa loob ng

bansa at sa pandaigdigang larangan. Naisakatuparan din ni Putin ang gayunding gawain para sa kaniyang sarili, sa pamamagitan ng napakaraming larawan niya mismo sa mga tagpuang kapantay ng sa alinmang makabagong tagapag-impluwensiya sa Internet.

Sa pasimula ng Rebolusyong Pranses, ang hari, ang kanyang pamilya at mga tauhan ay ibinagsak at ipinatupad sa kanila ang parusang kamatayan. Sa pasimula ng Rebolusyong Ruso, ang Tsar, ang kanyang pamilya at mga tauhan ay ibinagsak at ipinatupad sa kanila ang parusang kamatayan. Ang rebolusyong nagsimula sa Pransiya ay umabot sa kasukdulan sa Rusya. Ang Rebolusyong Pranses ang paksa ng propesiya ng Kabanata Labing-isa ng Pahayag, at kaya ang Rebolusyong Pranses ay nasasailalim sa mga tuntunin ng pagpapakahulugan sa propesiya. Si Jesus ay laging naglalarawan ng wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito, kaya ang Rebolusyong Ruso ang wakas ng Rebolusyong Pranses.

Si Vladimir Putin ay kumakatawan sa huling pinuno ng isang bansang naitatag sa isang rebolusyong naibunsod sa pamamagitan ng ateismo ng Ehipto. Ang unang pinuno ng Rusya ay si Vladimir Lenin. Ang pangalang “Vladimir” ay may pinagmulan sa wikang Eslabiko at binubuo ng dalawang sangkap: “vlad” at “mir.” Ang “vlad” ay hango sa ugat na Eslabiko na “vladeti,” na ang kahulugan ay “mamuno” o “maghawak ng kapangyarihan.” Ang “mir” ay nangangahulugang “daigdig.” Ang unang Vladimir (Lenin) ay sumasagisag sa huling Vladimir (Putin), na siya rin ay sinasagisag ng unang pinuno ng rebolusyon ng ateismo (Napoleon).

Matapos ang pagkatalo ni Napoleon sa Digmaan ng Ikaanim na Koalisyon at ang Kasunduang Fontainebleau noong Abril 1814, tinalikdan niya ang trono ng Pransiya at siya’y ipinatapon sa islang Elba sa Dagat Mediteraneo. Ipinagkalooban siya ng soberanya sa pulo at pinahintulutan panatilihin ang titulong Emperador, bagaman sa lubhang nabawasang saklaw ng kapangyarihan. Gumugol si Napoleon ng humigit-kumulang sampung buwan sa Elba, at sa panahong iyon ay naghanda siya ng mga plano upang muling makabalik sa kapangyarihan sa Pransiya. Matapos ang kanyang pagtakas mula sa Elba at ang kanyang maikling pagbabalik sa kapangyarihan sa Pransiya sa panahon ng Isandaang Araw, si Napoleon ay ganap na tinalo sa Labanan ng Waterloo noong Hunyo 1815. Pagkaraan ng pagkatalong ito, ang mga Alyadong kapangyarihan, lalo na ang Gran Britanya, ay nagpasiyang pigilan si Napoleon sa pagdudulot pa ng anumang karagdagan kaguluhan. Dahil dito, muli siyang ipinatapon, sa pagkakataong ito sa malayong pulo ng Saint Helena sa Timog Atlantiko. Ginugol ni Napoleon ang nalalabi ng kanyang buhay sa pagkakatapon sa Saint Helena hanggang sa kanyang pagkamatay noong 1821.

Si Putin ay isang kinatawan ng lumang gwardiya ng KGB. Ang KGB ang pangunahing ahensiya ng seguridad at intelihensiya ng Unyong Sobyet mula 1954 hanggang sa paglusaw nito noong 1991. Ito ang may pananagutan sa panloob na seguridad, kontra-paniktik, at pangangalap ng intelihensiya, sa loob at labas ng bansa. Kilala ang KGB sa malawak nitong network ng mga espiya, mga operasyong pagmamanman, at sa papel nito sa pagpapanatili ng kontrol ng rehimeng Komunista sa populasyon. Si Vladimir Putin ay naging kasapi ng KGB (Komite para sa Seguridad ng Estado), ang pangunahing ahensiya ng seguridad at intelihensiya ng Unyong Sobyet.

Sumapi si Putin sa KGB noong 1975 pagkaraang magtapos sa Leningrad State University. Naglingkod si Putin sa KGB hanggang sa pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1991, at pagkatapos ay pumasok siya sa politika at sa kalaunan ay naging Pangulo ng Rusya noong 2000. Ang kaniyang pinagmulan sa KGB ay nagkaroon ng malaking impluwensiya sa kaniyang pagdulog sa pamamahala at sa patakarang panlabas. Ang unang pagpapatapon kay Napoleon sa Pulo ng Elba ay kumakatawan sa kasaysayan mula 1991 hanggang sa taong 2000, nang nagbalik ang pilosopiya ng KGB. Kapag sa wakas ay natalo si Putin, gaya ng kinakatawan sa mga talatang labintatlo hanggang labinlima, ang ikalawang pagkatalong iyon (ang una ay noong 1989) ay kinakatawan ng Waterloo at ng ikalawang pagpapatapon kay Napoleon, kung saan siya namatay.

Nagdulot si Napoleon ng nakamamatay na sugat sa papasiya noong 1798 at 1799. Noong 1799, nagwakas sa Pransiya ang Rebolusyong Pranses, ngunit pagsapit ng 1917 ay umabot ito sa Rusya sa pamamagitan ng Rebolusyong Bolshevik. Noong 1917 naganap sa Portugal ang himala sa Fatima, at ang tatlong batang sinasabing nakipag-ugnayan kay Maria at kay Jose ay binigyan ng tatlong lihim na mensahe. Ang tatlong mensahe ay lihim sa diwang para lamang basahin ng papa, ang hari sa hilaga. Ang mga mensahe ay nag-utos sa papa na magpatawag ng isang natatanging pagpupulong kasama ang mga pinuno ng Simbahang Katolika at magsagawa ng isang natatanging seremonya upang italaga ang Rusya, na noong nakaraang taon lamang ay naging Komunistang Rusya, sa Birheng Maria.

Ang mga mensahe ay naglalaman ng babala na, kung tatanggihan ng Papa na isakatuparan ang utos na italaga ang Rusya kay Maria, magdaranas ang mundo ng isa pang digmaang pandaigdig (ang unang digmaang pandaigdig ay magtatapos sa kasunod na buwan matapos ang himala). Ang mga mensahe ng Fatima ay naging isang balangkas para sa konserbatibong Katolikong pagpapakahulugang propetiko. Tinukoy nito ang isang pakikibaka sa loob ng Simbahang Katolika sa pagitan ng konserbatibong Katolisismo, na kinakatawan ni Papa Juan Pablo II at ng Unang Konsilyo ng Vatikanano, at ng liberal na Katolisismo, na kinakatawan ng kasalukuyang “woke-pope” at ng Ikalawang Konsilyo ng Vatikanano.

Sa mga mensahe ng Fatima, ang “mabuting papa” ay ang “puting papa,” at ang “masamang papa” ay ang “itim na papa.” Ang mabuting papa, si Papa Juan Pablo II, ay ang konserbatibong papa na kinilala ang Birhen ng Fatima bilang kaniyang idolong patnubay, at ang masamang papa ay ang woke-pope, na tumatangi rin sa anumang mensahe mula sa tinatawag na Birheng Maria. Kapag binisita mo ang dambana sa Fatima, Portugal, pagpasok mo sa nasasakupan, ang pasukan ay nasa pagitan ng dalawang dambuhalang estatwa—isang itim na papa sa isang panig at isang puting papa sa kabila—na sa gayo’y kumakatawan sa panloob na tunggaliang tinukoy sa mga propesiya ng Fatima.

Ang isa pang elemento ng tatlong lihim na mensahe ng Fatima ay ang pagbibigay-diin nito sa pakikidigma sa pagitan ng Katolisismo (ang hari ng hilaga) at ng ateismo (ang hari ng timog). Kung hindi kinikilala na ang pakikidigma sa pagitan ng Katolisismo at ng ateistang Rusya ay isang paksa ng satanikong propesiya, na siyang nagpapatnubay sa malaking bahagi ng Katolisismo, mahirap, kung hindi man imposibleng, maunawaan ang suportang ibinigay ng Simbahang Katolika sa Alemanyang Nazi noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig.

Ang Labanan sa Leningrad, na tumagal mula Setyembre 8, 1941 hanggang Enero 27, 1944 sa panahon ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig, ay isa sa mga pinakamatagal at pinakabrutal na pagkubkob sa kasaysayan. Ang Labanan sa Stalingrad, na naganap mula Agosto 23, 1942 hanggang Pebrero 2, 1943, ay kadalasang itinuturing na pinakamadugo at pinakamahalagang labanan ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Nagbunga ito ng napakalaking kaswalti sa magkabilang panig, na tinatayang mahigit sa 2 milyong kabuuang kaswalti, kabilang ang mga nasawi, nasugatan, at nabihag na mga sundalo. Ang Labanan sa Stalingrad ay nagmarka rin ng isang mahalagang pagbabago ng takbo ng digmaan, sapagkat nagbunga ito ng isang tiyak na tagumpay ng Unyong Sobyet laban sa Hukbong Aleman at humantong sa kalaunang pagkatalo ng Alemanyang Nazi.

Kung hindi kinikilala na ang pakikidigma ng Alemanyang Nazi laban sa Rusya—lalo na sa dalawang labanang bagong nabanggit—mahirap maunawaan ang papel ng Alemanya bilang lihim na kaalyado ng Simbahang Katolika. Kung wala ang pag-unawa sa mga premisa ng isang digmaang espirituwal sa pagitan ng Katolisismo—na hinimok ng satanikong propesiya ni Maria ng Fatima—at ng ateismo ng Rusya, at pagkaraan ay ng Komunistang Unyong Sobyet, hindi mauunawaan ang lohika kung bakit palihim na nagkubli ang Katolisismo at saka naglipat ng mga kriminal na pandigma ng mga Nazi sa iba't ibang panig ng daigdig matapos ang Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang mga Nazi ang hukbong kinatawan ng Katolisismo sa pakikibaka nito laban sa Rusya.

Sa lohikang propetikong ito, si Putin, ang pinuno ng Rusyang ateista, ay nasasangkot sa isang digmaan sa Ukraina, na ang mga pinuno nito ay hayagang kilala bilang mga Nazi. Ang mga puwersang panlupa ng digmaan ng Fatima laban sa ateismo mula noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig at pasulong ay ang pasismo at Nazismo. Siyempre, bagaman ang katotohanang ito hinggil sa mga pinuno ng pamahalaan ng Ukraina ay malinaw na naitala, ang makabagong anyo ng Reich Ministry of Public Enlightenment and Propaganda ni Hitler (ang pangunahing midya) ay pinagtakpan ang mga katotohanang ito sa abot ng kanilang makakaya.

Ang pangalang "Ukraine" ay nagmula sa salitang Eslabiko na "ukraina," na nangangahulugang "pook-hangganan" o "gilid." Sa kasaysayan, tumutukoy ang katawagang ito sa mga pook-hangganan ng Kievan Rus', ang estadong medyebal na nauna sa makabagong Ukraine. Ang Ukraine ay nasa sangandaan sa pagitan ng Silangang Europa at Eurasya. Sa pagdaan ng kasaysayan, nagsilbi itong tagpuan ng iba't ibang kultura, mga kabihasan, at mga imperyo, kabilang ang Imperyong Bisantino, ang Imperyong Otoman, ang Imperyong Ruso, at iba pa. Dahil sa estratehikong kinalalagyan nito, ito'y naging isang rehiyong hangganan na nakaranas ng mahahalagang ugnayang pangkultura, pampulitika, at pangmilitar. Noong Gitnang Panahon, ang Ukraine ay pook-hangganan ng Kievan Rus', na isang makapangyarihang estado na sumaklaw sa mga bahagi ng makabagong Ukraine, Rusya, at Belarus. Habang lumalawak at lumiliit ang Kievan Rus' sa paglipas ng panahon, madalas na nagbabago ang mga hangganan nito, at nanatili ang Ukraine sa laylayan ng naturang estado.

Pagkatapos ng pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989, gaya ng inilalarawan sa ika-sampung talata, tinutukoy ng mga talatang ika-labing-isa at ika-labing-dalawa ang isang labanan kung saan

gumanti ang hari ng timog at nanaig laban sa hari ng hilaga. Ang labanang iyon ay naganap sa Raphia, na siyang hangganan ng mga nasasakupan ng hari ng timog at ng hari ng hilaga.

Ang Labanan sa Raphia, na naganap noong 217 BC, ay hango sa pangalan ng bayang malapit sa pook kung saan naganap ang labanan. Ang Raphia ay isang bayang matatagpuan sa baybaying rehiyon ng sinaunang Palestina, malapit sa hangganan sa pagitan ng Ptolemaic Kingdom ng Ehipto at ng Imperyong Seleucid. Nang panahong naganap ang labanan, ang hangganan sa pagitan ng Ptolemaic Kingdom ng Ehipto, na pinamumunuan ni Haring Ptolemy IV Philopator, at ng Imperyong Seleucid, na pinamumunuan ni Haring Antiochus III, ay nasa paligid ng Raphia. Ang labanan ay naganap malapit sa rehiyong hangganang ito, yamang kapuwa panig ay nagsikap na igiit ang kanilang paghahari sa mahahalagang teritoryo sa Levant.

Ang sinaunang bayan ng Raphia ay matatagpuan malapit sa makabagong lungsod ng Rafah. Ang Rafah ay isang lungsod na nasa timog na bahagi ng Gaza Strip, na kabilang sa mga teritoryong Palestino. Pagkaraan ng tagumpay ni Ptolomeo sa Raphia noong 217 BK, sinimulan niya ang mga pag-uusig laban sa mga Judio sa Jerusalem, at gayon din sa Ehipto. Hindi nagtagal ang tagumpay na iyon, at, wika nga, nasapit niya ang kaniyang Waterloo sa susunod na tatlong talata. Sa talatang labintatlo, ang dating natalong hari ng hilaga ay bumabalik, at pagsapit ng talatang labinlima ay nilulupig niya ang hari ng timog.

Ang tagumpay ni Putin sa Ukraina ay gagamitin ni Putin, isang dating opisyal ng KGB na nagpakadalubhasa sa propaganda, upang, malamang, ibunyag ang mga ugat na Nazi ng pamunuan ng Ukraina, at upang ibunyag din yaong mga nasa Daigdig ng Kanluran na sumuporta sa rehimen dahil sa kasakimang pang-ekonomiya, at, walang dudang, ibunyag din ang mga tagong black-sites at mga bio-lab na ginagamit ng mga globalista, na pinondohan ng mga nagbabayad ng buwis sa Estados Unidos.

Ang mga pagbubunyag na iyon ay wawasak sa kasalukuyang mga puntong-diin ng mga globalista sa buong mundo, gayundin ng mga komentaristang Demokratiko sa Estados Unidos. Ang tagumpay na iyon para kay Putin ay magbibigay ng mandato sa ikawalong Pangulo, na siya rin ay mula sa pito, upang akuin ang kaniyang gampanin bilang ang propetikong despota na lilitaw sa kasaysayan bago pa ang talatang labing-anim; at ang talatang labing-anim ay ang nalalapit na batas sa Linggo.

Sa talatang labintatlo, muling pinagsasama-sama ng hari sa hilaga ang kaniyang hukbo, at sa talatang labing-apat, unang ipinakilala sa kasaysayan ang paganong Roma, bagaman hindi pa ito ang hari sa hilaga. Doon ito tinukoy bilang sagisag na “nagtatatag ng pangitain,” at bilang kapangyarihang nagpapakataas sa sarili at saka bumabagsak. Pagkatapos ng pagtatagumpay ni Putin sa digmaan sa Ukraine, magsisimulang itanghal ng kapapahan ang sarili nito sa pandaigdigang politika, kaagad bago ang batas ng Linggo sa talatang labing-anim.

Ang Rebolusyong Pranses, at ang kaugnayan nito sa Rebolusyong Ruso; si Napoleon at si Putin; ang himala ng Fatima, at ang tatlong lihim nito; ang lihim na alyansa sa pagitan ng Vaticano at ni Hitler, ang lihim na alyansa sa pagitan ng Vaticano at ni Reagan, ay pawang mga propetikong “gulong” na nagsasalubong sa kasaysayan ng mga talatang labing-isa hanggang labinlima, na

nagaganap sa panahon mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Mahalaga na magbigay muna ng isang maikling buod ng mga propetikong “gulong” na ito bago natin talakayin ang talatang sampu.

Ang sumusunod na artikulo ay hango mula sa "NBC news," na, pagdating sa pagiging "Main Stream Media," ay kasukdulan na, at ang "MSM" ay ang makabagong bersiyon ng makinang pang-propaganda ni Hitler noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang artikulo ay, siyempre, laban kay Putin, laban sa Rusya, at pabor sa Ukraine, ngunit hindi iyon ang punto. Bilang mga mamamayan ng makalangit na kaharian, ang bayan ng Diyos ay hindi dapat sumuporta sa alinmang panig ng isang gawaing sataniko, at ang lahat ng pakikidigma ay isang gawaing sataniko.

Layunin ng artikulong ito na magbigay-daan para sa mga hindi pamilyar sa propetikong pakikidigma sa pagitan ng Katolisismo (ang hari sa hilagaan) at ng ateismo (ang hari sa timugan), at sa katotohanang, sa pakikidigma ng dalawang kapangyarihang propetiko na iyon, ang Nazismo ay ginamit bilang hukbong-kinatawan ng Katolisismo (gaya ng ginamit ang Estados Unidos noong 1989). Kailangang magkaroon ang mga mag-aaral ng propesiya ng sapat na katibayan upang makita na ang kaligirang kasaysayan ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig at ng Malamig na Digmaan ay kinakatawan sa kasalukuyang digmaan sa Ukraine, habang tinutupad nito ang mga talatang labing-isa at labindalawa ng kabanata labing-isa ng Daniel.

Ang mga pangyayaring pangkasaysayan, na nagpapakita ng tuwirang katuparan ng hula, ay iniharap sa mga tao, at ang hula ay nakitang isang matalinghagang paglalarawan ng mga pangyayaring humahantong sa pagwawakas ng kasaysayan ng daigdig na ito. Selected Messages, aklat 2, 102.

Artikulo ng NBC News: “Ang problema ng Ukraine sa mga Nazi ay totoo, kahit na hindi totoo ang pahayag ni Putin tungkol sa ‘denazification’”

Sa napakaraming pagbaluktot na kinatha ni Pangulong Vladimir Putin ng Russia upang bigyang-katwiran ang pagsalakay ng Russia sa Ukraine, marahil ang pinakakakaiba ay ang kaniyang pag-angkin na ang hakbang ay isinagawa upang "i-denazipika" ang bansa at ang pamunuan nito. Sa paglalahad ng kaniyang katuwiran para sa pagpasok sa teritoryo ng kaniyang karatig-bansa na may mga tangke na nakabaluti at mga jet pandigma, sinabi ni Putin na isinagawa ang hakbang "upang protektahan ang mga tao" na "isinailalim sa pambu-bully at pagpatay-lahi," at na ang Russia ay "magsusumikap para sa demilitarisasyon at denazipikasyon ng Ukraine."

Ang mga mapanirang pagkilos ni Putin — kabilang dito ang malawakang pagwasak sa mga pamayanang Hudyo — ay malinaw na nagpapakita na siya’y nagsisinungaling kapag sinasabi niyang ang kaniyang layunin ay ang pagtitiyak ng kapakanan ninuman.

Sa unang malas, absurdo ang paninirang-puri ni Putin, lalong higit dahil Hudyo ang Pangulong Ukranyano na si Volodymyr Zelenskyy at sinabi niyang may mga kasapi ng kanyang pamilya na pinatay noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Wala ring ebidensiya ng kamakailang malawakang pamamaslang o paglilinis-etniko na nagaganap sa Ukraina. Higit pa rito, ang pagbansag sa mga kaaway bilang mga Nazi ay isang karaniwang pampolitikang pakana sa

Rusya, lalo na mula sa isang pinunong kumikiling sa mga kampanya ng disimpormasyon at nagnanais mag-udyok ng damdamin ng pambansang paghihiganti laban sa isang kaaway noong Ikalawang Digmaang Pandaigdig upang bigyang-katwiran ang pananakop.

Bagaman nagsasagawa si Putin ng propaganda, totoo rin na ang Ukraine ay may tunay na suliraning may kinalaman sa mga Nazi—sa nakaraan at sa kasalukuyan. Ang mga mapanirang kilos ni Putin—kabilang dito ang pagwasak sa mga pamayanang Hudyo—ay malinaw na nagpapakita na nagsisinungaling siya kapag sinasabi niyang ang kaniyang layunin ay tiyakin ang kapakanan ninuman. Subalit gaano man kahalaga ang ipagtanggol ang bandilang dilaw-at-bughaw laban sa malupit na agresyon ng Kremlin, magiging isang mapanganib na pagkukulang ang itanggi ang antisemitikong kasaysayan ng Ukraine at ang pakikipagtulungan nito sa mga Nazi ni Hitler, gayundin ang pagyakap sa mga paksiyon ng neo-Nazi sa ilang hanay.

Bakit pinag-uusapan ang mga Ukranyanong tumatakas nang may gayong simpatya? Sila ay mga puti.

Sa bisperas ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig, ang Ukraine ay tahanan ng isa sa pinakamalalaking pamayanang Hudyo sa Europa, na tinatayang umaabot sa 2.7 milyong bilang—isang pambihirang dami kung isasaalang-alang ang mahabang tala ng antisemitismo at mga pogrom sa teritoryong iyon. Sa huli, mahigit sa kalahati ang mamamatay. Nang sakupin ng mga tropang Aleman ang Kyiv noong 1941, sinalubong sila ng mga bandilang may nakasulat na “Heil Hitler.” Di naglaon, halos 34,000 Hudyo—kasama ang mga Romani at iba pang mga “hindi kanais-nais”—ay ipinanghuhuli, pinagsama-sama, at pinamartsa patungo sa mga kaparangan sa labas ng lungsod sa pakunwaring dahilan ng muling paninirahan, upang sa huli’y paslangin sa isang malawakang patayan na nakilala bilang “Holocaust by bullets.”

Sa loob ng dalawang taon, ang bangin ng Babyn Yar ay patuloy na napupuno bilang isang libingang pangmaramihan. Dahil umabot sa 100,000 ang pinaslang doon, naging isa ito sa pinakamalalaking pook ng pagpatayan ng Holocaust sa labas ng Auschwitz at iba pang kampong kamatayan. Tinukoy ng mga mananaliksik ang mahalagang papel na ginampanan ng mga taga-roon sa pagtupad sa mga kautusang pagpatay ng mga Nazi sa nasabing pook.

Sa kasalukuyan, tinatayang nasa pagitan ng 56,000 at 140,000 ang bilang ng mga Hudyo sa Ukraine, na nagtatamasa ng mga kalayaan at mga proteksiyong hindi kailanman inisip ng kanilang mga lolo’t lola. Kabilang dito ang isang inamyendahang batas na ipinasa noong nakaraang buwan na ginagawang krimen ang mga gawaing antisemitiko. Sa kasamaang-palad, nilayon ang batas na tugunan ang matinkad na pagtaas ng mga hayagang pagpapamalas ng pagkapoot at pagtatangi, kabilang ang paninira sa mga sinagoga at mga bantayog-alaala ng mga Hudyo na nilagyan ng mga swastika, at ang mga nakapangingilabot na mga martsa sa Kyiv at iba pang mga lungsod na nagpupugay sa Waffen SS.

Sa isa pang nakababahalang kaganapan, sa mga nagdaang taon ay nagtayo ang Ukraine ng labis-labis na mga rebulto na nagbibigay-parangal sa mga nasyonalista ng Ukraine na ang mga pamana ay nadungisan ng kanilang di-mapasusubaliang rekord bilang mga kasangkapan ng mga Nazi. Itinala ng pahayagang The Forward ang ilan sa mga kasuklam-suklam na pigurang

ito, kabilang si Stepan Bandera, pinuno ng Organization of Ukrainian Nationalists (OUN), na ang mga tagasunod ay gumagapang bilang mga kasapi ng lokal na milisya para sa SS at hukbong Aleman. “May ilang dosenang monumento at napakaraming pangalan ng lansangan sa Ukraine na nagluluwalhati sa kolaborador na ito ng mga Nazi, na sapat upang mangailangan ng dalawang magkahiwalay na pahina sa Wikipedia,” isinulat ng The Forward.

Isa pang madalas na ginagawaran ng parangal ay si Roman Shukhevych, iginagalang bilang isang Ukrainong mandirigma para sa kalayaan, ngunit siya rin ang pinuno ng isang kinatatakutang yunit ng pandagdag na pulisyang Nazi na, ayon sa Forward, ay “may pananagutan sa pagkatay sa libu-libong mga Hudyo at ... mga Polako.” May mga estatwa ring itinayo para kay Yaroslav Stetsko, dating tagapangulo ng OUN, na sumulat, “Iginigiit ko ang paglipol sa mga Hudyo sa Ukraine.”

Sa nakaraang dekada, nagkamit din ng pampolitikang kapital ang mga grupong malayong-kanan, at wala nang higit na nakakapangilabot kaysa sa Svoboda (dating Social National Party of Ukraine), na ang pinuno nito ay nag-angkin na ang bansa ay kontrolado ng isang "Muscovite-Jewish mafia" at ang pangalawang pinuno naman nito ay gumamit ng isang antisemitikong panlalait upang ilarawan ang artistang Hudyong isinilang sa Ukraine na si Mila Kunis. Nakapagpadala ang Svoboda ng ilang kasapi sa Parlamento ng Ukraine, kabilang ang isa na tumawag sa Holocaust bilang isang "maliwanag na panahon" sa kasaysayan ng sangkatauhan, ayon sa Foreign Policy.

Kasing-nakababahalang rin ang katotohanang ang mga neo-Nazi ay bahagi ng ilan sa lumalaking hanay ng mga boluntaryong batalyon ng Ukraine. Sila ay tumibay sa pakikidigma matapos makipaglaban sa ilan sa pinakamabibigat na labanan sa lansangan laban sa mga separatistang suportado ng Moscow sa silangang Ukraine, kasunod ng pananakop ni Putin sa Crimea noong 2014. Isa rito ang Azov Battalion, na itinatag ng isang hayagang tagapagtaguyod ng puting supremasiya na nag-angkin na ang pambansang layunin ng Ukraine ay alisin sa bansa ang mga Hudyo at iba pang mga lahing itinuturing na mababa. Noong 2018, itinadhana ng Kongreso ng Estados Unidos na ang tulong nito sa Ukraine ay hindi maaaring gamitin “upang magbigay ng mga sandata, pagsasanay, o iba pang tulong sa Azov Battalion.” Gayunman, ang Azov ay opisyal nang kasapi ng Pambansang Gwardiya ng Ukraine.

Walang alinlangan, walang anuman sa nakababahalang kontekstong ito ang nagbibigay-katwiran sa paghihirap na sumapit sa mga Ukraino nitong mga nakalipas na ilang linggo, at malabong anuman dito ang naging udyok kay Putin nang inilunsad niya ang kanyang pananakop. Sa katunayan, dahil kay Putin, ang mga Hudyong naninirahan sa Odessa, Kharkiv, at iba pang mga lungsod sa silangan ay nasa ilalim ng matinding panggigipit. Samantalang marami ang nagkanlong sa mga lokal na sinagoga at mga sentrong Hudyo, ang iba naman ay tumakas patungo sa mga banyagang bansa, kabilang ang Israel, na nanawagan sa lahat ng mga Hudyo na lisanin ang Ukraine.

Ang aking mismong mga lolo't lola ay kinailangang tumakas mula sa kanlurang Ukraina upang makaligtas sa pag-uusig, at tunay na trahedya na masaksihan ang pagpapatuloy ng siklong ito. Kung mauwi ang bansa sa kaguluhan at insurhensiya, maaaring muling malagay sa panganib ang mga Hudyo mula sa ilan sa kanilang mga kapwa mamamayan. Ang hindi

pagkilala sa bantang ito ay nangangahulugang kakaunti lamang ang isinasagawa upang hadlangan ito.

Ngunit kahit pa may ilang elemento ng bansa na naugnay sa isa sa mga pinakakasuklam-suklam na kilusan sa kasaysayan, ang pakikipagpanig sa Ukrayna ay, walang pasubali, ang marangal na paninindigang dapat akuin sa dramang ito. Sa ngayon, sa bawat araw na lalo pang pinaiigting ni Putin ang kanyang paglusob laban sa sambayanang Ukranyano nang may sigasig ng taktikang sunog-lupa, mahirap na hindi makita kung kanino talaga nararapat ilapat ang salitang nagsisimula sa N.

Allen Ripp, Marso 5, 2022 – Pinagmulan

Ipagpapatuloy namin ang pag-aaral na ito sa aming susunod na artikulo.

"Yaong mga hindi matandaan ang nakaraan ay hinahatulang ulitin ito." George Santayana.

Ang lahat ng itinakda ng Diyos sa kasaysayang propetiko na noon pa'y dapat nang matupad ay natupad na, at ang lahat ng darating pa, ayon sa kaayusan nito, ay matutupad. Si Daniel, ang propeta ng Diyos, ay nakatayo sa kaniyang lugar. Si Juan ay nakatayo sa kaniyang lugar. Sa Apocalipsis, binuksan ng Leon mula sa lipi ni Juda sa mga mag-aaral ng propesiya ang aklat ni Daniel, at sa gayon ay nakatayo si Daniel sa kaniyang lugar. Ipinahahayag niya ang kaniyang patotoo, yaong inihayag sa kaniya ng Panginoon sa pangitain hinggil sa mga dakila at solemne na pangyayari na dapat nating malaman habang tayo'y nasa mismong bungad ng kanilang katuparan.

Sa kasaysayan at sa propesiya, inilalarawan ng Salita ng Diyos ang matagal nang nagpapatuloy na tunggalian sa pagitan ng katotohanan at kamalian. Ang tunggaliang iyon ay nagpapatuloy pa. Ang mga naganap na ay muling mangyayari. Ang matatandang kontrobersiya ay muling bubuhayin, at ang mga bagong teorya ay patuloy na lilitaw. Ngunit ang bayan ng Diyos, na sa kanilang paniniwala at sa katuparan ng propesiya ay gumanap ng bahagi sa pagpapahayag ng mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel, ay nalalaman ang kanilang kinatatayuan. Mayroon silang karanasang higit na mahalaga kaysa sa dalisay na ginto. Sila'y nararapat na tumindig na matatag na tulad ng bato, na pinanghahawakan ang pasimula ng kanilang pagtitiwala nang buong katatagan hanggang sa wakas. Selected Messages, book 2, 109.